

מ"ת 53717/03/17 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 53717-03-17 מדינת ישראל נ' בן דוד (עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת מעין בן ארי
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
אבנר הררי

החלטה

כללי והשתלשלות העניינים

נגד המשיב ונאשם נוסף הוגש ביום 24.03.2017 כתב אישום האוחז חמישה אישומים, כאשר אישומים שלישי ורביעי מיוחסים למשיב ולנאשם הנוסף, בצוותא (תפ"ח 53698-03-17). מעובדות החלק הכללי עלה כי עובר ליום 8.12.2016 קשרו המשיב והנאשם הנוסף קשר לפעול עם אחרים לייצר מטעני חבלה ולהפעילם כנגד קרבנות שונים. האישום השלישי עניינו בהנחת מטען חבלה על ידי הנאשם הנוסף ברכבה של המתלוננת, והפעלתו, כאשר הרקע היה סירובה להשמיע את שיריו של המבקש בתכנית רדיו יומית בהנחייתה. על דעת המשיב, הופנו איומים כלפי המתלוננת ומשפחתה. עניינו של האישום הרביעי הוא בקשר שנקשר בין המשיב, הנאשם הנוסף ואחרים לפיו יפעלו לגרום למותו של המתלונן, שחקן כדורגל, על רקע שאינו ידוע. לצורך כך, הניח הנאשם הנוסף מטען חבלה לרכב המתלונן. המטען לא התפוצץ לאחר שהנאשם הנוסף נעצר.

ביום 12.03.2018, לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה, קמה עילת מעצר סטטוטורית, ובהעדר חלופה מוצעת, נעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ערר אשר הוגש על החלטת המעצר נדחה. במסגרת ההחלטה נקבע כי מכלול הראיות שנאספו כנגד המשיב במסגרת האישומים השלישי והרביעי, יש בו כדי להוכיח את אשמתו של המשיב, ובהתקיים עילת מעצר סטטוטורית, והעדר חלופה, היה מקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו (בש"פ 3485/18 החלטה מיום 13.6.2018).

ביום 14.08.2018 במסגרת ת"פ 61691-02-18 (במ"ש שלום תל-אביב) הורשע המשיב על בסיס הודאתו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד שביצע בחודש ינואר 2018. בתמצית יצוין כי מדובר בעבירות שהופנו כלפי גרושתו של נאשם 3 בתיק, אשר עתידה הייתה להעיד בהליך פלילי אחר שהתנהל נגד נאשם 3, כאשר המשיב ונאשם 3 אשר חלקו תא מעצר בתקופה הרלוונטית, ניסו למנוע ממנה מלהעיד במשפט. על המשיב נגזרו בין היתר 8 חודשי מאסר בפועל מיום 18.2.2018.

ביום 25.3.2020 הוגשה בקשה לעיין מחדש בהחלטות המעצר נוכח חלוף זמן ניכר מאז ניתנו, ובשל שינוי נסיבות הנעוץ במצב החירום בשל מגפת הקורונה. ביום 30.4.2020 ראיתי לדחות את הבקשה, מהטעם שמצב החירום לא היווה שיקול מכריע, בוודאי כזה שהיה בו כדי לאיין מהמסוכנות, ומן הטעם כי התיק העיקרי נתון "בישורת האחרונה", כאשר לעת ההיא נקבעה תזכורת לחודש מאי לקביעת מועדים לסיום פרשת ההגנה.

בהקשר האמור לעיל ולמען שלמות התמונה יצוין כי קבועים מועדים במהלך חודש יולי לשמיעת פרשת ההגנה (החלטת ההרכב מיום 17.5.2020).

דיונים בהארכות המעצר

מעצרו של המבקש הוארך מעת לעת לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן- **חוק המעצרים**).

ראוי להפנות להחלטות האחרונות שהתקבלו בבקשות להארכת מעצרו של המשיב.

במסגרת בקשת הארכה תשיעית נקבע כדלקמן:

"לא אחד כי התמשכות ההליך מטרידה, אך מסוכנותו של המשיב היא כזו, שנקודת האיזון עדיין לא נוטה לכיוון שחרורו. לחומרת המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום יש לצרף את התסקירים השליליים בעניינו ואת הרשעתו לאחרונה בעבירות של הטרדת עד ושיבוש הליכי משפט, אותן ביצע בעודו שוהה במעצר. ועל כל אלה מתנוסס עברו הפלילי המכביד ביותר של המשיב. הרישום הפלילי של המשיב עלול לגרום סחרחורת לקורא-עשרים ושש הרשעות קודמות אשר בגינם הושתו עליו תשעה עשר מאסרים בפועל, לתקופה מצטברת שעל פי חישובי מגיעה לכארבעים שנה. קרי, המשיב בילה את מרבית חייו מאחורי סורג ובריח" (בש"פ 6600/19 החלטה מיום 27.10.2019).

במסגרת בקשת הארכה עשירית נקבע כדלקמן:

"ביני לביני חלה התקדמות של ממש במשפט. הסתיימה פרשת התביעה ופרשת ההגנה של הנאשם 1, ודומה כי ניתן יהיה לסיים במהלך חודש מרץ את פרשת ההגנה של המשיב.

בנסיבות אלה, כאשר דומה כי המשפט הארוך הגיע כמעט לישורת האחרונה, אני נעתר לבקשה מהנימוקים שפורטו בהחלטות הקודמות והנוגעים לחומרת העבירות, המסוכנות של המשיב ועברו המכביד עד מאוד, ומאריך את מעצרו החל מיום 22.1.2020 ב-90 ימים או עד פסק דין.. (בש"פ 277/20 החלטה מיום 26.2.2020).

במסגרת בקשת הארכת מעצר אחת-עשרה, נקבע כדלקמן:

"ערה אני למסוכנות הנשקפת מהמשיב, הנובעת מעצם המעשים החמורים המיוחסים לו, עברו המכביד, ומתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו. ואולם, לצד האמור, נדמה כי בחלוף 38 חודשי מעצר, ומשבוטלו כל מועדי ההוכחות שהיו קבועים בתיק בשל מגפת הקורונה והצפי לסיום התיק עוד רחוק, אני סבורה כי בנקודת הזמן הנוכחית ראוי לקבל תסקיר מעצר משלים אשר יבחן האם השתנו הנסיבות באופן המאפשר את איון מסוכנותו של המשיב, במסגרת מעצר שירוצה באיזוק אלקטרוני ובליווי מפקחים. יודגש כי אין באמור כדי להביע עמדה כלשהי לגבי היתכנות אפשרות זו. בית המשפט המחוזי יחליט כחכמתו לאחר קבלת התסקיר המשלים" (בש"פ 2424/20 החלטה מיום 4.5.2020).

(להלן - החלטת בית משפט העליון).

מכאן הדיון שלפני שנערך לאחר קבלת התסקיר

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 24.05.2020, שנערך לאחר מפגש עם המשיב, עלה כי בדומה להתרשמות השירות בעבר, המשיב מציג עצמו כמי שנעדר דפוסים אלימים קבועים או דפוסי חשיבה והתנהגות בעייתיים ושוליים המצריכים שינוי. בשל כך, המשיב שולל כל בעייתיות היה וישוחרר מבית המעצר. השירות התרשם כי המשיב "מתנהל באופן מנותק ומגמתי ביחס לאורח החיים שניהל לאורך שנותיו...". השירות ערך הערכת סיכון חוזרת לביצוע עבירות אלימות מצדו של המשיב ומכל הפרמטרים שנבדקו, ההערכה הינה בדבר "קיומה של רמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו, שרמת החומרה עשויה להיות בדרגת חומרה גבוהה אף היא, כאשר לא התרשמנו מהפחתה משמעותית בסיכון מאז מפגשנו האחרון עמו".

לצד האמור, שירות המבחן מצא לבחון את המערך הפיקוחי המוצע, כאשר לגבי בנו ורעייתו של המשיב הרושם היה כי הם מתקשים לזהות ולו באופן ראשוני מוקדי סיכון בחייו של המשיב. בנוסף, ולגבי אחיה של כלתו של המשיב, ושני מכרים נוספים הרושם היה כי אינם מכירים את המשיב באופן אישי, כשהם פועלים מתוך מחויבות למשפחה בלבד. כן מסר שירות המבחן כי מעבר לפן הטכני, יתקשו לזהות סיכונים להישנות בעייתיות. לסיכום, צוין בתסקיר כי "לא מדובר במערך פיקוחי רציני, אחראי ומחויב, אשר יוכל לשמש מעטפת סמכותית, ברורה ומציבת גבול עבור אבנר,

כולל בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

המלצת שירות המבחן הינה כי "בהיעדר אינדיקציה להפחתה בסיכון במצבו של אבנר, למעט הזמן שחלף מאז מעצרו, כאשר מוצע מערך פיקוח שאינו מותאם והולם, להערכתנו, הסיכון בדפוסיו- אין בידנו להמליץ על שחרורו ממעצר".

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר, איני סבורה כי ניתן להורות על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

תחת שני אדנים נשענה החלטת בית משפט העליון:

האחד- חלופה הזמן במסגרתו בוטלו מועדי ההוכחות בשל מגפת הקורונה והצפי לסיום ההליך.

השני- בחינת שינוי נסיבות בקשר למסוכנותו של המשיב והיתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

באשר להליך בתיק העיקרי, יש מקום להדגיש כי מאז ניתנה החלטת בית משפט העליון, נקבעו שלושה מועדים לשמיעת ראיות במהלך חודש יולי, כאשר יוזכר כי ההליך מצוי בישורת האחרונה, דהיינו, סיום פרשת ההגנה. משכך, והגם שאין להתעלם מפרק הזמן המשמעותי במסגרתו שוהה המשיב במעצר, הרי שלעת הזו, קיים צפי לסיום ההליך.

באשר למסוכנותו של המשיב, ראיתי להפנות להחלטתי מיום 30.4.2020 במסגרתה ציינתי כי גם בחלופה זמן ניכר יש להביא בחשבון בין היתר את חומרת העבירות, מידת המסוכנות ונסיבותיו האישיות של המבקש (ראו בש"פ **בוהלו נ' מ"י** (12.2.2020)). בהקשר זה, מתסקיר שירות המבחן שהתקבל בהתאם להחלטת בית משפט העליון, עלה כי רמת המסוכנות נותרה גבוהה, כאשר יודגש כי האבחון נערך לאחר פגישה עם המשיב, ואין המדובר בממצאים שנלקחו מאבחון קודם. השירות התרשם כי אין מקום אף להורות על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, כאשר אף לא הוצע מערך פיקוחי מתאים כפי שפורט לעיל.

אין להלום כי ניתן להסתפק בפיקוח "טכני" בלבד, כפי שעלה מטיעוני ב"כ המשיב. למפקחים נודע תפקיד בעל משמעות רחבה יותר, ועליהם להיות מודעים לסיכונים ולעומק המחויבות, לרבות זו המניעתית.

בחינת עניינו של המשיב מעלה כי קיימות מספר משוכות שלא ניתנות למעבר בשלב זה-

הראשונה, נעוצה במושכלות יסוד לפיהן לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן, אשר ניתנה

לאחר אבחון מעמיק ומעודכן ונעוצה ברמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מפניו של המשיב. באופן זה, ברי כי קיים צורך במערך פיקוחי איתן, ואין להסתפק בחלופה שאינה עונה על הפרמטרים הבסיסיים. השנייה, התרשמות השירות מהמערך פיקוחי אשר לא יכול להלום שכן אינו ער לסיכונים או לא מכיר דיו את המשיב. השלישית, כידוע, השמת עצור בפיקוח אלקטרוני אינה מייטרת את הצורך במציאת מפקחים אנושיים ברמה גבוהה, אלא אף מחייבת זאת (ראו בהקשר זה בש"פ 7967/19 מ"י נ' פלוני (9.12.2019)).

מכל האמור, המלצת שירות המבחן, והתקדמות שחלה מאז החלטת בית משפט העליון בתיק העיקרי- איני רואה לקבל את הבקשה להורות על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח' סיוון תש"פ, 31 מאי 2020, בהעדר הצדדים.